

नाड्यो नदनदीनां तु गोत्राणामस्थिसंहतिः ॥ १ ॥

अव्यक्तरससिन्धूनां भूतानां निधनस्य च ।

उदरं विदितं पुंसो हृदयं मनसः पदं ॥ १० ॥

धर्मस्य मम तुभ्यं च कुमाराणां भवस्य च ।

विज्ञानस्य च सत्त्वस्य परस्यात्मा परायणं ॥ ११ ॥

अहं भवान् भवश्चैव त इमे मुनयो ऽग्रजाः ।

सुरासुरनरा नागाः खगा मृगसरीसृपाः ॥ १२ ॥

गन्धर्वाप्सरसो यक्षा रक्षोभूतगणोरगाः ।

पशवः पितरः सिद्धा विद्याधराश्चारणा दुमाः ॥ १३ ॥

अन्ये च विविधा जीवा जलस्थलनभौकसः ।

ग्रहर्क्षकेतवस्तारास्तडितः स्तनयित्तवः ॥ १४ ॥

सर्वं पुरुष एवेदं भूतं भव्यं भवच्च यत् ।

तेनेदमावृतं विश्वं वितस्तिमधितिष्ठति ॥ १५ ॥

स्वधिष्ठं प्रतपन् प्राणो वहिश्च प्रतपत्यसौ ।

एवं विराजं प्रतपंस्तपत्यन्तर्वहिः पुमान् ॥ १६ ॥

सो ऽमृतस्याभयस्येशो मर्त्यमन्नं यदत्यगात् ।

महिमैष ततो ब्रह्मन् पुरुषस्य दुरत्ययः ॥ १७ ॥

पादेषु सर्वभूतानि पुंसः स्थितिपदो विदुः ।

अमृतं क्षेममभयं त्रिमूर्ध्नी ऽधायि मूर्धसु ॥ १८ ॥

पादास्त्रयो वहिश्चासन्नप्रज्ञानां य आश्रमाः ।

अन्तस्त्रिलोक्यास्त्वपरो गृहमेधो ऽवृहद्व्रतः ॥ १९ ॥

सृती विचक्रमे विघ्नङ् साशनानशने उभे ।